

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ (ЗА ВИДАМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ)

УДК 657.372.3

*Трачова Д. М. к.е.н., доцент,
докторант Національного наукового центру
«Інститут аграрної економіки»,
wwt2006@yandex.ru*

ПЕРЕОЦІНКА АКТИВІВ, ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Анотація. У статті проведено аналіз формування первісної вартості необоротних активів та доведено її ключовий вплив на формування амортизаційної політики. Визначено роль держави в методичному забезпеченні проведення переоцінки необоротних активів та виокремлено організаційну складову державної регуляторної політики, як основний важіль проведення переоцінки необоротних активів. Обґрунтовано необхідність переоцінки необоротних активів підприємств у вигляді обов'язкової процедури, яка регулюється і контролюється державою.

Ключові слова амортизаційна політика, необоротні активи, переоцінка, справедлива вартість, бухгалтерський облік, податковий протекціонізм.

JEL Code Classification: M4, M41, M48.

*Trachova Darya
Ph.D., associate professor
Accounting and Taxation
Tavria State Agrotechnological University
wwt2006@yandex.ru*

JUSTIFICATION OF THE NECESSITY OPTIMIZATION FORMATION DEPRECIATION POLICY ENTERPRISES

***Problem:** The main purpose of accounting is to provide users with complete, truthful and unbiased information. In connection with the development of inflation book value of fixed assets are often different from their real market value. At the same time, inadequate amounts of fixed nullifying attempts to develop effective depreciation policy of the company. To solve this problem called revaluation of fixed assets. For effective revaluation necessary to analyze the existing methodological support and tax consequences of revaluation process. This study will justify the state's role in organizing and monitoring the implementation of the transformation depreciation policy of the company.*

***The main research material.** The question of revaluation of fixed assets is important in the development of enterprise and depreciation policy of the state. Depreciation at present completely lost their asset recovery. In fact, is the only lever for optimizing the tax burden on business? For companies that are on the simplified taxation system is only part of the costs.*

To determine the role of the revaluation of fixed assets depreciation policy in shaping business retrospective review of regulatory policy in this area.

Research subject four revaluation of fixed assets, the binding of which was provided by the Cabinet of Ministers of Ukraine (1992, 1993, 1995 and 1996 years).

Enterprises, associations and organizations change the amount of fixed assets accounting reflected in the debit account "Fixed assets" and credited "legal capital" and small businesses that have used recommendations on accounting registers and use in small businesses, and joint ventures with foreign investments and business partnerships - credited "special purpose funds."

Enterprises determined share of depreciation of fixed assets as a ratio of the amount of depreciation in the carrying value of fixed assets. Notional share of depreciation should be multiplied by the value of new fixed assets. On the difference between the amount of wear and the new one that was included on the balance sheet through "legal capital", and small businesses - through "special purpose funds" and account "Depreciation (amortization) of property." Changes in the value of fixed assets Depreciation and amounts reflected in the inventory card of fixed assets. Since

June 1992 depreciation carried out with the new value of fixed assets

Determined that the use of the revaluation was accompanied by downward coefficients for the amounts accumulated depreciation. It is proved that a large number of cumbersome steps and revaluation necessary calculations significantly reduced the effectiveness of the revaluation. However, this event had many positive aspects and provided an impetus to investment and crediting producers secured property.

Conclusions. Research depreciation policy of other countries demonstrate the importance of fair valuation of assets, which, together with the use of accelerated depreciation methods and state tax protectionism gave impetus to the innovation of production.

Proved that of centralized fixed asset revaluation has a positive effect. Typical methodological development component provided revaluation of all economic entities. Correcting amounts of depreciation reduced depreciation policy effectiveness of enterprises. However, the adjustment ratios were lower than rates revaluation. This has increased the amount of depreciation, but did not give the desired effect real savings funds in fixed assets

Key words: depreciation, depreciation policy, revaluation fixed assets, state regulation.

Постановка проблеми. Основною метою ведення бухгалтерського обліку є забезпечення користувачів повною, правильною та неупередженою інформацією для прийняття рішень. Однак достовірність даних, наведених у фінансовій звітності установи, інколи викликає сумніви. І передусім це стосується вартості необоротних активів. У зв'язку з розвитком інфляційних процесів балансова вартість таких активів часто відрізняється від їх реальної ринкової вартості. Одночасно невідповідна вартість основних засобів зводить нанівець спроби розробки ефективної амортизаційної політики підприємства. Вирішити цю проблему покликана процедура переоцінки необоротних активів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми методики оцінки необоротних активів досліджували такі вітчизняні вчені, як О.С. Бородкін, Ф.Ф. Бутинець, С.Ф. Голов, З.В. Задорожній, Я.Д. Крупка, Р.С. Коршикова, М.В. Кужельний, В.О. Ластовецький, Л.Г. Ловінська, Б.М. Литвин, Н.М. Малюга, М.С. Пушкар, І.І. Пилипенко, В.С. Рудницький, В.В. Сопко, Н.М. Урбан, Б.Ф. Усач, І.Д. Фаріон, В.Г. Швець, С.І. Шкарабан та інші.

Питання оцінки активів розглядаються і у працях зарубіжних вчених, зокрема Х. Андерсона, Б. Волькштейна, Глена А. Велша, М.Ф. Ван Бреда, В. Качаліна, А. Ковальова, Т. Карліна, В. Палія, Е. Райса, Я. Соколова, Дж. Фрідмана, Е. Хелферта, Е. Хендріксена та інших.

Провідний вітчизняний вчений-економіст С. Голов зазначає, що українським підприємствам (крім нещодавно створених) доцільно обирати модель переоцінки основних засобів [5, с. 212]. І. Чалий

зазначає, що «... при переході на МСФЗ, за інших рівних умов, підприємство буде зацікавлене в тому, щоб продовжити застосовувати ту ж облікову політику, яка застосовувалася щодо оцінки основних засобів і до переходу на МСФЗ. Втім, сам перехід може бути сприйнятий і як зручний привід для зміни облікової політики. Прийнято вважати, що модель собівартості є більш традиційною і зручною з точки зору бухгалтерської методології. Більшість компаній, які звітують за МСФЗ, роблять вибір саме на користь цієї моделі. А, наприклад, в США дооцінка основних засобів прямо заборонена» [12].

Проте, в сьогоdnішніх умовах господарювання (високий темп інфляції) балансова вартість основних засобів, що обліковується за фактичною собівартістю буде суттєво відрізнятися від ринкової (справедливої) вартості.

На даний час відсутнє чітке обґрунтування необхідності переоцінки основних засобів, як складової здійснення амортизаційної політики підприємства. Залишаються невирішеними певні питання узгодження податкових наслідків та методичного забезпечення здійснення переоцінки, а також ролі держави в цьому процесі.

Формулювання цілей статті. Основною метою написання статті є обґрунтування необхідності здійснення переоцінки необоротних активів з метою формування реального амортизаційного фонду підприємства. Для досягнення цієї мети необхідно проаналізувати існуюче методичне забезпечення та податкові наслідки процесу переоцінки. Таке дослідження дозволить обґрунтувати роль держави в організації та контролі здійснення трансформації амортизаційної політики.

тизаційної політики підприємства.

Виклад основного матеріалу. Питання проведення переоцінки основних засобів є дуже важливим при розробці амортизаційної політики підприємства та держави. На теперішній час амортизаційні відрахування повністю втратили свою функцію відновлення активів і, по суті, є тільки важелем оптимізації податкового тиску на підприємство. Для підприємств, які знаходяться на спрощеній системі оподаткування, амортизаційні відрахування є тільки елементом витрат.

Для визначення ролі переоцінки основних засобів у формуванні амортизаційної політики підприємств проведено ретроспективний огляд регуляторної політики держави в цій сфері. Дослідженню підлягали чотири переоцінки основних фондів, обов'язковість проведення яких була передбачена постановами Кабінету Міністрів України (1992-го, 1993-го, 1995-го та 1996-го років).

Першу обов'язкову переоцінку основних фондів було передбачено Постановою Кабінету Міністрів України "Про проведення загальної переоцінки основних фондів, заліку взаємної заборгованості підприємств та поповнення оборотних коштів державних підприємств і організацій" від 7 травня 1992 року №229. Зокрема, у 1993 році переоцінка повинна була бути здійснена до 1 червня. Перерахунку підлягала вартість наявних станом на 1 травня 1992 року будівель, споруд, передавальних пристроїв, машин та обладнання, транспортних засобів, виробничого і господарського інвентарю, робочої і продуктивної худоби, багаторічних насаджень та інших видів основних фондів. Вартість фондів, які були передані підприємствами в оренду іншим юридичним особам, а також фондів, що були переведені у встановленому порядку на консервацію, їх власники індексували на загальних підставах.

Корегування балансової вартості основних фондів, крім житла, здійснювалось на індекс переоцінки, його проводили підприємства та організації всіх галузей економіки і форм власності, а також установи, що утримувались за рахунок бюджету.

Балансову вартість основних фондів,

крім багаторічних насаджень та продуктивної худоби, слід було помножити на загальноновстановлені індекси цін. Підприємства, організації та установи, які мали на своєму балансі основні фонди різних галузей економіки (наприклад, промислове підприємство мало їдальню, будинок відпочинку, лікувальний заклад тощо), проводили індексацію по кожній з галузей, використовуючи при цьому відповідні галузеві індекси.

Будівлі і споруди переоцінювались з урахуванням індексу цін будівельно-монтажних робіт відповідної галузі економіки. Наприклад, на промисловому підприємстві вартість будівель основного виробництва слід було переоцінити згідно з індексами цін на будівельно-монтажні роботи відповідної галузі промисловості, будівель, транспортного цеху – цін на будівельно-монтажні роботи на транспорті, а приміщення їдальні – на індекс будівельно-монтажних робіт торгівлі та громадського харчування. Вартість передавальних пристроїв, машин і обладнання, транспортних засобів, виробничого і господарського інвентарю множили на індекси вартості на машини і устаткування у відповідних галузях економіки.

Багаторічні насадження у плодоносному віці слід було переоцінювати за відновлювальною вартістю 1 га, скоригованою на фактичний їх стан, густоту, вік тощо. Індекс вартості продуктивної і робочої худоби обчислювали на підставі даних про вагу тварин і середньої реалізації станом на 1 травня 1992 року за кожним видом тварин окремо.

Підприємства, об'єднання і організації суму зміни вартості основних фондів в бухгалтерському обліку відображали по дебету рахунку "Основні засоби" і кредиту рахунку "Статутний фонд", а малі підприємства, які використовували Рекомендації по веденню бухгалтерського обліку і застосуванню облікових реєстрів на малих підприємствах, а також спільні підприємства з участю іноземних інвестицій та господарські товариства – по кредиту рахунку "Фонди спеціального призначення".

Станом на 1 травня 1992 року підприємства визначали частку зносу основних

фондів як відношення суми нарахованого зносу до балансової вартості основних фондів на ту ж дату. Визначену частку зносу слід було помножити на нову, перераховану після переоцінки, вартість основних фондів і таким чином одержати нову суму їх зносу. На різницю між новою сумою зносу і тією, що була врахована на балансі, дебетувався рахунок "Статутний фонд", а в малих підприємствах – рахунок "Фонди спеціального призначення" та кредитувався рахунок "Знос (амортизація) майна". Зміни у вартості основних фондів та сум зносів відображалися в інвентарних картках обліку основних фондів. Починаючи з червня 1992 року, амортизаційні відрахування проводились з нової вартості основних фондів.

Проведення другої обов'язкової переоцінки основних фондів було передбачено Постановою Кабінету Міністрів України "Про проведення індексації основних фондів у народному господарстві України" від 3 серпня 1993 року №598 (із внесеними змінами). Схема бухгалтерських проводок на переоцінену вартість не змінювалась.

Порядок проведення третьої обов'язкової переоцінки балансової вартості основних фондів підприємств, організацій та установ станом на 1 січня 1995 року (крім основних фондів по житлу) було затверджено спільним наказом Міністерства статистики, Міністерства економіки, Міністерства фінансів та Фонду державного майна України.

Вартість основних фондів, що були збудовані і зараховані на баланс до 1 травня 1992 року та проіндексовані станом на 1 травня 1992 року і на 1 серпня 1993 року, збільшували в 44 рази. Вартість усіх інших будівель, споруд і передавальних пристроїв, що були введені в дію за період з 1 травня 1992 року до 1 січня 1995 року, індексували як окремі частини витрат на будівництво, що були здійснені у відповідні періоди. При цьому вартість основних фондів, збудованих та зарахованих на баланс після 1 травня 1992 року до 1 січня 1993 року, що була збільшена станом на 1 серпня 1993 року у 667 разів, перераховувалась заново з первинної вартості цих фондів під час їх введення.

Проіндексовану вартість та суму зносу основних фондів станом на 1 січня 1995 року відображали в інвентарних картках обліку основних фондів або в інших реєстрах аналітичного обліку підприємств, установ та організацій.

Амортизацію (знос) основних фондів починаючи з лютого 1995 року госпрозрахункові підприємства і організації усіх форм власності нараховували виходячи з нової їх вартості за чинними на той час нормами амортизаційних відрахувань на повне відновлення основних фондів із застосуванням коефіцієнта до нарахованої амортизації у I кварталі 1995 року – 0,25; II кварталі – 0,5; III кварталі – 0,75; IV кварталі – 1,0.

Проведення четвертої обов'язкової індексації основних фондів було передбачено Постановою Кабінету Міністрів України "Про проведення індексації балансової вартості основних фондів та визначення розмірів амортизаційних відрахувань на повне їх відновлення у 1996-1997 роках" від 16 травня 1996 року №523 (із внесеними змінами). У 1996 році індексація повинна була бути здійснена до 1 липня станом на 1 квітня 1996 року.

Амортизаційні відрахування по основних фондах від їх проіндексованої балансової вартості здійснювали підприємства і організації починаючи з наступного місяця після проведення індексації за чинними на той час нормами амортизаційних відрахувань на повне відновлення і капітальний ремонт основних фондів із застосуванням понижувальних коефіцієнтів, які були покликані знижати суму витрат підприємства і звели нанівець відтворювальну функцію амортизації. З одного боку, підприємства набули інвестиційної привабливості за рахунок збільшення вартості активів, а з іншого, – були позбавлені права формування діючої амортизаційної політики, яка б дозволяла сформувати достатній амортизаційний фонд підприємства.

Таким чином, при плануванні амортизаційної політики і розробці її методичного забезпечення необхідно розглядати методику нарахування амортизації і формування амортизаційного фонду підприємства з одночасним відповідальним підходом

до бази нарахування амортизації – а саме вартості основних засобів підприємства.

Майже всі держави світу зосереджують увагу передусім на засобах виробництва – їх своєчасному оновленні та модернізації. Для країн Європейського союзу таким поштовхом стало застосування прискорених методів нарахування амортизації та податковий протекціонізм держави [3]. Для Китаю – це ретельний підхід до оцінки активів та застосування амортизаційної політики за вибором підприємства [2]. Республіка В'єтнам має правила керування використанням і нарахування амортизації основних засобів, які регулюють вартість основних фондів та порядок формування амортизаційної політики підприємства [1].

На даний час порядок проведення переоцінки основних засобів регламентується П(С)БО 7. Так, відповідно до п. 16 П(С)БО 7, підприємствам дозволяється переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо залишкова вартість такого об'єкта істотно відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу [11].

Зазначимо, що в даному визначенні відсутні чіткі критерії того, яку різницю між залишковою і справедливою вартістю вважати істотною. Однак іншими нормативними документами визначено поріг суттєвості для проведення переоцінки необоротних активів у розмірі 10 %-го відхилення залишкової вартості від справедливої.

Таким чином, підприємства самостійно можуть визначати цей критерій (але в межах подолання 10-% бар'єру) і відображати це в наказі про облікову політику. У випадку переоцінки об'єкта основних засобів, на цю ж дату повинна здійснюватися переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт. П(С)БО 7 не дає чітких критеріїв визначення самої групи. У цьому випадку можна звернутись до МСБО 16 [4] або Податкового Кодексу.

Так у п. 37 даного МСБО зазначено, що клас основних засобів являє собою групу активів, однакових за характером і способом використання. У Податковому кодексі основні засоби і інші необоротні активи групуються відповідно до рахунків обліку. Вважаємо що більш доцільно використо-

увати саме визначення МСБО, оскільки П(С)БО їм не суперечать, і під групою слід розуміти саме основні засоби однакові за способом використання.

Переоцінці можуть підлягати всі основні засоби, за винятком малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів, якщо амортизація їх вартості здійснюється методами, викладеними в другій частині п. 27 П(С)БО 7, тобто нарахуванням 50 чи 100% амортизації у місяці введення таких активів в експлуатацію.

Переоцінка необоротних активів має здійснюватися на річну дату балансу, тобто наприкінці календарного року. Надалі переоцінку об'єктів тієї групи, що раніше вже були переоцінені, слід проводити з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на річну дату балансу суттєво не відрізнялась від справедливої вартості [9]. Тобто, періодичність проведення переоцінки залежить від частоти коливання справедливої вартості необоротних активів [8].

Виконання процедури з оцінки майна підтверджується звітом про оцінку майна (актом оцінки майна), підписаним оцінювачем та скріплений підписом керівника суб'єкта оціночної діяльності [8].

Згідно п. 17 П(С)БО 7 переоцінена первісна вартість і сума зносу об'єкта основних засобів визначається множенням відповідно первісної вартості і суми зносу об'єкта основних засобів на індекс переоцінки. Індекс переоцінки визначається діленням справедливої вартості об'єкта, що переоцінюється, на його залишкову вартість [11].

Відомості про зміни первісної вартості і суми зносу основних засобів повинні заноситися в реєстри їх аналітичного обліку (інвентарні картки обліку основних засобів форми №ОЗ-6) [9].

Згідно п. 19 П(С)БО 7, у бухгалтерському обліку сума дооцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів, яка проводиться вперше, включається до складу додаткового капіталу, а сума уцінки, що проводиться перший раз – до складу витрат звітного періоду. Якщо проводиться не перша, а чергова переоцінка основних засобів, то її відображення в бухгалтерському обліку має свої особливості, що регламен-

туються п. 20 П(С)БО 7 [11].

Висновки. На даний час для вітчизняних підприємств першим кроком формування об'єктивної амортизаційної політики є проведення переоцінки необоротних активів. Ефективність такого підходу підтверджують дослідження досвіду країн Європи, США та Азії. Саме цей процес держава повинна методично забезпечити і проконтролювати протягом 2017 року, що само по собі призведе до збільшення абсолютної суми амортизаційних відрахувань підприємства, дозволить сформулювати відповідний рівень доходності підприємств. Однак дос-

від державного регулювання проведення переоцінок дав змогу звернути увагу на необхідність застосування всіх теоретично можливих методик нарахування амортизації за наслідками проведеної переоцінки. Безперечно, в перші роки це призведе до зменшення бази оподаткування податком на прибуток, однак досвід інших країн підтверджує, що тільки такий потужний важіль може забезпечити стабільне зростання виробничої потужності підприємств країни та сприятиме підвищенню їх конкурентоздатності.

Список літератури:

1. Circular guiding regulation on management, use and depreciation of fixed assets No.: 45/2013/TT-BTC Ha Noi, April 25, 2013 Mode of access to the resource: <http://www.accaglobal.com/content/dam/acca/global/PDF-students/acca/f6/examdocs/vnm-circular-45-2013-depreciation-fixed-assets.pdf>
2. Deeksha Bhardwaj Depreciation of an Asset (Accounting Entries) Mode of access to the resource: <http://www.yourarticlelibrary.com/accounting/depreciation/depreciation-of-an-asset-accounting-entries/82203/>
3. Depreciation policy of enterprises in the European Union Vol. 19, Iss. 20, OCTOBER 2016 Mode of access to the resource: <http://www.fin-izdat.com/journal/interbuh/detail.php?ID=69912>
4. International Accounting Standard 16 "Property, Plant and Equipment" [Electronic resource]. – Mode of access to the resource: <http://eifrs.ifrs.org/eifrs/bnstandards/en/2015/ias16.pdf>.
5. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку: [Моногр.] / С. Ф. Голов. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 522 с.
6. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.99 р. № 996-XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/996-14>
7. Закон України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" від 12.07.2001 р. № 2658-III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/2658-14>
8. Закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12.07.2001 р. № 2658-III.
9. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Міністерства фінансів України № 561 від 30.09.2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/MetodRek/osnsredstva.aspx>.
10. Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства, затверджені наказом Міністерства фінансів України № 635 від 27.06.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://buhgaltercom/Res/Zakoni/MetodRek/metod_uchet_polit.aspx.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджений наказом Міністерства фінансів України № 92 від 27.04.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO7.aspx>.
12. Чалый И. Оценка основных средств: две модели, два образа отчетности / И. Чалый // Вестник МСФО. – – № 26 от 15.12.2015 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ifrs.ligazakon.ua/magazine/900088>

References:

1. Circular guiding regulation on management, use and depreciation of fixed assets No.: 45/2013/TT-BTC Ha Noi, April 25, 2013 Retrieved from <http://www.accaglobal.com/content/dam/acca/global/PDF-students/acca/f6/examdocs/vnm-circular-45-2013-depreciation-fixed-assets.pdf>
2. Deeksha Bhardwaj Depreciation of an Asset (Accounting Entries) Retrieved from : <http://www.yourarticlelibrary.com/accounting/depreciation/depreciation-of-an-asset-accounting-entries/82203/>
3. Depreciation policy of enterprises in the European Union Vol. 19, Iss. 20, OCTOBER 2016 Retrieved from : <http://www.fin-izdat.com/journal/interbuh/detail.php?ID=69912>
4. International Accounting Standard 16 "Property, Plant and Equipment" [Electronic resource]. – Retrieved from : <http://eifrs.ifrs.org/eifrs/bnstandards/en/2015/ias16.pdf>.
5. Holov S.F. Bukhhal'ters'kyi oblik vUkrayini: analiz stane tiyeyu perspektyvy rozvytku: [Monohr] / S. F. Holovy. - Do.: Tsentr uchbovoyi literatury, 2007. - 522 s. (in Ukr.)
6. Zakon Ukrayiny "Pro bukhhal'ters'kyi oblik ta finansovu zvitnist' vUkrayini" vid 16.07.99 r. № 996-XIV. Retrieved from : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/996-14> (in Ukr.)
7. Zakon Ukrayiny "Pro otsinku mayna, maynovyyu prav ta profesiynu otsinochnu diyal'nist' vUkrayini" vid 12.07.2001 r. № 2658-III. Retrieved from : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/2658-14> (in Ukr.)

8. Zakon Ukrainy «Pro otsinka mayna, maynovoho prava toy profesiyn otsinochnu diyal'nisti v Ukraini» vid 12.07.2001 r. № 2658-III. (in Ukr.)
9. Metodychni rekomendatsiyi z bukhhalters'koho obliku osnovnykh zasobiv, ZATVERDZHENI nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy № 561 vid 30.09.2003 r. Retrieved from :<http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/MetodRek/osnsredstva.aspx>. (in Ukr.)
10. Metodychni rekomendatsiyi otnosytel'no oblikovoyi polityky pidpnyemstva, ZATVERDZHENI nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy № 635 vid 27.06.2013 r. Retrieved from : http://buhgaltercom/Res/Zakoni/MetodRek/metod_uchet_polit.aspx. (in Ukr.)
11. Polozhennya (standart) bukhhalters'koho oblika 7 «Osnovni zasoby», uchet nakaz Ministerstvo finansy Ukrainy № 92 vid 27.04.2000 r. Retrieved from : <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO7.aspx>. (in Ukr.)
12. Chalyy I. Otsinka osnovnykh zasobiv: dvi modeli, dva obrazy zvitnosti / I. Chalyy // Visnyk MSFZ. - - № 26 vid 15.12.2015 Retrieved from :<http://ifrs.ligazakon.ua/magazine/900088> (in Ukr.)